

Határozatok Tára

C-183/13. sz. ügy

**Fazenda Pública
kontra
Banco Mais SA**

(a Supremo Tribunal Administrativo [Olaszország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Adózás — Héa — 77/388/EGK irányelv — A 17. cikk (5) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontja — 19. cikk — Az előzetesen megfizetett adó levonása — Lízingügyletek — Vegyes felhasználású termékek és szolgáltatások — A levonandó heaösszeg megállapításának szabálya — Eltérést engedő rendszer — Feltételek”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (negyedik tanács), 2014. július 10.

Az adójogszabályok harmonizálása — Közös hozzáadottértékadó-rendszer — Az előzetesen felszámított adó levonása — Adólevonásra jogosító, illetve arra nem jogosító tevékenységhez egyaránt felhasznált termékek és szolgáltatások — Lízingügyletek — Részarányos levonás — Kiszámítás — A forgalmon alapuló módszertől eltérő felosztási kritérium — Megengedhetőség — Feltétel

(77/388 tanácsi irányelv, 17. cikk, (5) bekezdés, harmadik albekezdés, c) pont)

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló 77/388 hatodik irányelv 17. cikke (5) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontját akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a tagállam valamely, többek között lízingtevékenységet folytató bankot arra kötelez, hogy a vegyes felhasználású termékeinek és szolgáltatásainak összessége után levonható arányosított adó megállapítására szolgáló egyetlen és ugyanazon tört számlálójában és nevezőjében az ügyfelek által a lízingszerződések keretében fizetett lízingdíjaknak csak a kamatoknak megfelelő részét szerepeltesse, ha e termékek és szolgáltatások felhasználását mindenek előtt e szerződések finanszírozása és kezelése tette szükségessé, aminek ellenőrzése a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

Nem vitatott, hogy a hatodik irányelv 17. cikke (5) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontjában foglalt, az ezen irányelv által előírt számítási szabály alóli eltérésre való lehetőség kihasználása során azonban minden tagállam köteles figyelembe venni az említett irányelv célját és szerkezetét, valamint a közös hozzáadottértékadó-rendszer alapjául szolgáló elveket.

Azonban először is a hatodik irányelv 17. cikke (5) bekezdése harmadik albekezdése c) pontjának szövegére, másodszer e rendelkezés háttérét képező összefüggésekre, harmadszor az adósemlegesség és az arányosság elvére, negyedszer pedig ezen irányelv 17. cikke (5) bekezdése harmadik albekezdésének céljára tekintettel minden tagállamnak – amely él a hatodik irányelv 17. cikke (5) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontjában foglalt lehetőséggel – figyelemmel kell lennie arra, hogy a levonási jog kiszámításának módjai a lehető legnagyobb pontossággal lehetővé tegyék a hozzáadottérték-adó azon részének megállapítását, amely a levonásra jogosító ügyletekre vonatkozik.

Ugyanis a közös hozzáadottértékadó-rendszerre jellemző semlegesség elve előírja, hogy a levonás számítási módjai objektíven tükrözzék a felmerült költségeknek a levonásra jogosító ügyleteknek betudható vegyes felhasználású termékek és szolgáltatások megszerzésére eső tényleges arányát.

A hatodik irányelvvel ennél fogva nem ellentétes, ha a tagállamok valamely adott ügylet vonatkozásában a forgalmon alapuló módszertől eltérő módszert vagy felosztási kritériumot használnak, feltéve hogy a választott módszer biztosítja az előzetesen felszámított hozzáadottérték-adó levonási hányadának a forgalmon alapuló módszerhez viszonyított pontosabb megállapítását.

(vö. 27., 30–32., 35. pont és a rendelkező rész)